

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Ndc/9/2018
Identifikačné číslo spisu:	1317217617
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1317217617.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. T. C.Q., bývajúcej v F., W. Š. XX, proti žalovaným 1/ K. I. Y., bývajúcemu v F., Y. X, 2/ H. Y., bývajúcej v F., Y. X, 3/ K. H. Y., bývajúcej v F., Y. X, o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 45C/38/2017, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci inému súdu, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 45C/38/2017 Okresnému súdu Bratislava III n
e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III postúpil spor podľa § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Okresnému súdu Žilina, ktorý je príslušný podľa § 20 písm. a/ CSP na konanie v spore týkajúcom sa vecného práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v jeho obvode.

2. Dňa 4. decembra 2017 žalobkyňa osobne doručila súdu prvej inštancie „odvolanie proti postúpeniu veci“, v ktorom uviedla, že „všetci účastníci konania majú trvalé bydlisko v Bratislave, aj sa tam zdržiavajú“. Navrhla, aby z dôvodu hospodárnosti konania vec „ostala“ na Okresnom súde Bratislava III.

3. Okresný súd Žilina považujúc „odvolanie“ žalovanej zo 4. decembra 2017 podľa jeho obsahu za návrh na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti (§ 39 ods. 2 CSP) predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o prikázaní sporu (§ 39 ods. 3 CSP).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec a dospel k záveru, že žalobkyňa navrhuje prikázanie sporu inému súdu neopodstatnene (a to aj napriek tomu, že žalovaní s postúpením veci vyjadrili súhlas).

5. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu, a teda podmienky prikázania veci treba - ako výnimku - vykladať reštriktívne. Totižto, ak by príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 39 ods. 2

CSP, hoci by pre takéto rozhodnutie tu neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

6. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti občianskeho súdneho konania (civilného sporového konania) alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. Pri delegácii z dôvodu vhodnosti treba naostatok vždy vziať na zreteľ aj predmet konania a to, či sa miestna príslušnosť súdu v danom konaní neriadi ustanoveniami CSP o výlučnej miestnej príslušnosti; zákonodarca totiž úpravou výlučnej miestnej príslušnosti vyjadril zámer, aby sa konanie o určitých veciach neuskutočňovalo na súde, ktorého miestna príslušnosť by bola daná všeobecnými kritériami alebo by vyplývala z možnosti účastníka zvoliť si spomedzi dvoch miestne príslušných súdov, ale aby vec prejednal a rozhodol práve ten súd, ktorého príslušnosť zákon stanovil odlišne podľa osobitných kritérií, ktorým z hľadiska miestnej príslušnosti priznal prioritu. Pre konanie v spore o vecné práva k nehnuteľnosti je zákonom stanovená výlučná miestna príslušnosť súdu (§ 20 písm.a/ CSP), ktorá neumožňuje určiť miestnu príslušnosť inak, a to ani v prípade, ak by mohla byť teoreticky založená miestna príslušnosť iného než výlučne miestne príslušného súdu (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Ndc/19/2016 a 3Ndc/8/2016).

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v súčasnom štádiu konania nie sú tu dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III. Nie je totiž ničím preukázané, že by Okresný súd Bratislava III prejednal vec hospodárnejšie a rýchlejšie než Okresný súd Žilina (výlučná príslušnosť ktorého vyplýva podľa § 20 písm. a/ CSP z polohy nehnuteľností, ktorých sa sporné vecné práva týkajú).

9. V návrhu na prikázanie veci žalobkyňa hospodárnosť konania v tomto spore vníma len z pohľadu ich bydliska. Uvedený dôvod bez ďalšieho ale nevykazuje charakter takej výnimčnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Vo všeobecnosti sú problémy tohto druhu (napríklad že strana konania nemá bydlisko v obvode miestne príslušného súdu, alebo že musí za účelom dostavenia sa na súd prekonávať väčšie vzdialenosti či vynaložiť vyššie výdavky) skôr bežné a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie veci inému súdu.

10. Vzhľadom k uvedenému dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP a preto návrhu žalovanej nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.